KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 3.9.2009
KOM(2009) 449 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE RADE, EURÓPSKEMU PARLAMENTU, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV

o praktickom vykonávaní smerníc o ochrane zdravia a bezpečnosti pri práci 92/91/EHS (ťažobný vrtný priemysel) a 92/104/EHS (povrchový a podzemný ťažobný priemysel)

SPRÁVA KOMISIE RADE, EURÓPSKEMU PARLAMENTU, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV

o praktickom vykonávaní smerníc o ochrane zdravia a bezpečnosti pri práci 92/91/EHS (ťažobný vrtný priemysel) a 92/104/EHS (povrchový a podzemný ťažobný priemysel)

1. ÚVOD

Týmto oznámením Komisia plní svoj záväzok[1] vyhodnotiť praktické vykonávanie regulačného rámca v záujme jeho vylepšenia. Vychádza predovšetkým z národných správ, ktoré predložili jednotlivé členské štáty[2], a zo správy nezávislých expertov, v ktorej bolo vyhodnotené praktické vykonávanie uvedených dvoch smerníc vo všetkých príslušných súkromných a/alebo verejných hospodárskych odvetviach. Tiež sa opiera o európsku štatistiku a prieskumy v oblasti pracovných úrazov a chorôb z povolania[3] a o informácie Komisie o transpozícii smerníc.

Toto hodnotenie sa vzťahuje na transpozíciu a vykonávanie dvoch smerníc, a to smernice 92/91/EHS z 3. novembra 1992 o minimálnych požiadavkách na zlepšenie bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov v ťažbovom vrtnom priemysle[4] a smernice Rady 92/104/EHS z 3. decembra 1992 o minimálnych požiadavkách na zlepšenie bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov v povrchovom a podzemnom ťažobnom priemysle[5], avšak len v krajinách EÚ – 15. Komisia je toho názoru, že toto hodnotenie môže byť zdrojom užitočných informácií o uplatňovaní daných smerníc aj pre 12 členských krajín, ktoré medzitým vstúpili do Únie.

Ťažobný priemysel nespadá do rozsahu pôsobnosti smernice 89/654/EHS o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia na pracovisku (prvá samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS). Keďže pracovníci v tomto odvetví môžu byť vystavovaní obzvlášť vysokému riziku, v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci sa na nich vzťahujú osobitné ustanovenia v dvoch samostatných smerniciach (smernica 92/91/EHS a smernica 92/104/EHS).

---

1 V oznámení *„Zlepšovanie kvality a produktivity práce: stratégia Spoločenstva v oblasti zdravia a bezpečnosti pri práci na obdobie rokov 2007 – 2012“*, KOM(2007) 62 v konečnom znení, 21. februára 2007.

2 Zaslané Komisii v súlade s článkom 12 smernice 92/91/EHS a článkom 13 smernice 92/104/EHS. Tieto články boli následne zrušené smernicou 2007/30/ES. Na vypracovaní správ sa v takmer všetkých členských štátoch podieľali sociálni partneri. Belgicko a Luxembursko nepredložili národné správy.

3 Európska štatistika pracovných úrazov (European Statistics of Accidents at Work, ESAW), údaje o uznaných chorobách z povolania (European Occupational Diseases Statistics EODS) a výberové zisťovania Eurostatu týkajúce sa pracovnej sily. V nedávno prijatom nariadení (ES) č. 1338/2008 o štatistikách Spoločenstva v oblasti verejného zdravia a bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (Ú. v. EÚ L 354, 31.12.2008, s. 70) sa ustanovuje úzka spolupráca medzi Eurostatom a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi na účely zhromažďovania a spracúvania údajov harmonizovaným spôsobom v celej EÚ.

4 Ú. v. ES L 348, 28.11.1992, s. 9.

5 Ú. v. ES L 404, 31.12.1992, s. 10.

Smernica 92/91/EHS sa vzťahuje osobitne na bezpečnosť a zdravie pracovníkov v ťažobnom priemysle zameranom na výskum a ťažbu minerálov prostredníctvom vrtov (na pevnine i na mori), kým smernica 92/104/EHS sa vzťahuje na ostatné odvetvia ťažobného priemyslu, t. j. výskum a ťažba minerálov v povrchových alebo podzemných baniach alebo lomoch.

V súlade s článkom 1 ods. 2 smernice 92/91/EHS a článkom 1 ods. 2 smernice 92/104/EHS sa smernica 89/391/EHS v plnej miere vzťahuje na oblasti patriace do rozsahu pôsobnosti uvedených dvoch smerníc.

Keďže obe smernice sú si z hľadiska praktického vykonávania v mnohom podobné, budú sa v tejto správe samostatne uvádzať len v prípade, že je potrebné zdôrazniť osobitný aspekt jednej alebo druhej smernice.

2. PRÁVNE ÚČINKY

Z národných správ členských štátov vyplýva, že smernice mali formálny vplyv (zefektívnenie a kodifikácia) vo všetkých členských štátoch, v dôsledku čoho viedli ku konsolidácii a aktualizácii existujúcich právnych predpisov.

Konkrétne vo väčšine členských štátov už v tejto oblasti existovali právne predpisy, ale smernicami boli zavedené dôležité nové pojmy (ako napr. dokument o bezpečnosti a zdraví) do vnútroštátnych právnych predpisov. V jednom členskom štáte (Írsku) došlo v dôsledku transpozície smerníc k preklasifikovaniu porušení právnych predpisov v tejto oblasti, ktoré boli doposiaľ len porušeniami podľa súkromného práva, aj na porušenia podľa trestného práva.

3. ZVYŠOVANIE INFORMOVANOSTI A SPRIEVODNÉ OPATRENIA

Vo všetkých členských štátoch boli uverejnené vnútroštátne opatrenia, ktorými boli smernice transponované, a zorganizovali sa kampane na zvýšenie informovanosti prostredníctvom aktivít ako distribúcia brožúrok, usmernení a tlačových správ, organizovanie seminárov a konferencií na školenie zamestnancov orgánov, zamestnávateľov a pracovníkov o pojmoch zakotvených v smerniciach. V niektorých prípadoch dostali príslušné spoločnosti tieto informácie priamo.

Sociálni partneri zase rozširovali informácie o pravidlách vo forme dokumentov (napr. príručky uvádzajúce príklady osvedčených postupov) a organizovali školenia vo forme konferencií a seminárov.

Celkovo sa uvedené informačné kampane považovali za uspokojivé: podporili vyššiu informovanosť o pravidlách a pomohli spoločnostiam vytvoriť kultúru predchádzania úrazom a chorobám z povolania.

4. TRANSPOZÍCIA

Napriek vopred uskutočneným hĺbkovým konzultáciám so sociálnymi partnermi o každej z dvoch smerníc, a ich jednomyseľnému prijatiu Radou, asi polovica členských štátov nestihla uskutočniť transpozíciu v stanovených termínoch. Komisia začala proti takým členským štátom konania o porušení právnych predpisov v súlade s článkom 226 Zmluvy o ES, ktoré

boli v niektorých prípadoch ukončené vynesením rozsudkov Súdneho dvora pred tým, než bola ukončená transpozícia.

Z analýzy súladu vnútroštátnych predpisov so smernicami ES vyplýva, že až na určité výnimky boli ustanovenia smerníc vo všeobecnosti verne transponované. Určité nedostatky sa zistili v súvislosti so zodpovednosťou zamestnávateľov, pokiaľ sú na pracovisku prítomní pracovníci viacerých podnikov (článok 3 ods. 3 smerníc), lekárskymi prehliadkami (článok 8 smerníc), výnimkou z ustanovení v prípade ťažby nerastov plávajúcimi strojmi (článok 12 smernice 92/104/EHS) a určitými bodmi príloh, kde poskytovaná ochrana nespĺňa minimálne požiadavky stanovené smernicami.

5. ČINNOSŤ V TERÉNE: VYKONÁVANIE UVEDENÝCH DVOCH SMERNÍC V PRAXI

Hlavné aspekty

V ťažobnom priemysle pôsobí široká škála veľkých a malých spoločností rôzneho charakteru. Odvetviu ťažby na mori dominujú najmä veľké medzinárodné firmy, zatiaľčo v odvetví ťažby dekoračných kameňov a ťažby v lomoch pôsobí mnoho malých rodinných podnikov. Jednotlivé typy spoločností sa od seba líšia a ich interné politiky ochrany zdravia a bezpečnosti sú prispôsobené ich konkrétnej situácii.

Ťažobný priemysel zostáva aj napriek snahám o zlepšenie ochrany zdravia a bezpečnosti pracovníkov vysokorizikovým odvetvím, pokiaľ ide o pracovné úrazy a choroby z povolania.

Podľa štúdie uvedenej v správe nezávislých expertov[6] je približne 10 % banských nešťastí (smernica 92/104/EHS) spôsobených technickými nedostatkami ako napr. vybavením nespĺňajúcim štandardy, kým ostatných 90 % je zapríčinených organizačnými nedostatkami ako napr. nejasné príkazy a chyby pracovníkov pri odhade nebezpečenstiev.

Vyhodnotenie situácie vo veľkých a stredných spoločnostiach v ťažobnom priemysle vo všeobecnosti ukazuje, že medzi členskými štátmi alebo jednotlivými odvetviami ťažobného priemyslu neexistujú významné rozdiely, pokiaľ ide o základné minimálne bezpečnostné požiadavky stanovené v smerniciach. Pokiaľ ide o dokument o bezpečnosti a zdraví, zodpovednosť koordinujúceho zamestnávateľa, odbornú prípravu pracovníkov a dohľad a preventívne bezpečnostné opatrenia zdá sa byť celkové uplatňovanie uspokojivé.

Na druhej strane menšie spoločnosti zvyčajne trpia nedostatkom finančných prostriedkov a znalostí potrebných na účinnú politiku ochrany zdravia a bezpečnosti. Napriek uvedeným skutočnostiam z národných správ vyplýva, že členské štáty neprijali osobitné pravidlá, ktoré by zohľadňovali osobitosti malých a stredných podnikov, ak odhliadneme napríklad od snáh orgánov zlepšiť a zefektívniť určité administratívne postupy pre malé a stredné podniky. Členské štáty tiež zorganizovali osobitné informačné kampane pre malé s stredné podniky. V jednom členskom štáte (Portugalsko) malé spoločnosti, ktoré dosahujú dobré výsledky

---

[6] Gerhard Czuck, „Prevention 2000 Plus: A successful prevention strategy for better S & H at work in small and middle-sized enterprises“, na konferencii ISSA/Banskej komory „Mines and Quarries: Prevention of Occupational Injury and Disease Conference“, Sandton Conference Centre, Juhoafrická republika, 19. až 21. máj 2003.

v oblasti zdravia a bezpečnosti pri práci, platia nižšie príspevky do systému sociálneho zabezpečenia a poistenia.

Pri znižovaní počtu úrazov sa ako účinné preukázali určité preventívne opatrenia.

Tieto opatrenia zahŕňajú školenie založené na príbehoch rozprávaných samotnými pracovníkmi, ktorí sa vyhli hroziacemu úrazu (t. j. udalosti vyznačujúce sa nebezpečnými pracovnými podmienkami, ktoré takmer viedli k úrazu), a obrázky detí s výzvami zameranými na bezpečnosť na mieste výkonu práce určenými rodičom pracujúcim v ťažobnom priemysle. V niektorých prípadoch sú rodiny pracovníkov kontaktované telefonicky, aby sa im vysvetlila dôležitosť opatrení na ochranu zdravia a bezpečnosti pri práci.

V oblasti ťažby prostredníctvom vrtov (smernica 92/91/EHS) pôsobia prevažne veľké a stredné spoločnosti. Z vyhodnotenia vykonaného na mieste vyplýva, že systémy riadenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci v rôznych spoločnostiach pôsobiacich v rôznych členských štátoch sú si dosť podobné. Spravidla sú si spoločnosti vedomé osobitných rizík v odvetví a dokonca i konkurenti si vo všeobecnosti vymieňajú informácie o otázkach bezpečnosti a ochrany zdravia. Každodenné riadenie bezpečnosti a ochrany zdravia zahŕňa zasadania, dohľad a pracovné povolenia, ktoré sa vyžadujú pre pracovné miesta, pri výkone ktorých sú pracovníci vystavení obzvlášť nebezpečným situáciám v súlade so smernicou[7].

V oblasti povrchovej ťažby uhlia, rúd kovov a priemyselných nerastov (smernica 92/104/EHS) pôsobia najmä veľké spoločnosti, ktoré často používajú automatizované postupy. Tieto spoločnosti sú vo všeobecnosti toho názoru, že opatrenia v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia prinášajú aj zisky, nielen náklady, a že vzniknuté náklady sú nižšie ako náklady vzniknuté v dôsledku pracovných úrazov a chorôb z povolania. Pre také spoločnosti je často veľkou výzvou presvedčiť svojich pracovníkov o význame opatrení v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia. Naopak v prípade ťažby dekoračných kameňov v lomoch ide hlavne o malé a stredné podniky: často sú to rodinné podniky s tromi až desiatimi zamestnancami, zväčša používajú manuálne postupy a ich zamestnanci sú vo väčšej miere bezprostredne vystavení takým rizikám ako prach a padajúce kamene. Malé a stredné podniky majú sklony považovať opatrenia v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia za nepríjemnosť a záťaž a nezvyknú vykonávať požiadavky smernice v plnom rozsahu.

RÁMČEK: Malé a stredné podniky potrebujú väčšiu pomoc pri zavádzaní účinnej politiky ochrany zdravia a bezpečnosti. Mali by ju poskytovať členské štáty tak, aby ju účinne prispôsobili osobitným charakteristikám spoločností, ktorých sa to týka. Členské štáty by to mali zohľadniť v národných stratégiách, ktoré sa majú prijať v rámci stratégie Spoločenstva v oblasti ochrany zdravia a bezpečnosti pri práci na roky 2007 – 2012.

Podmienky na pracovisku

V súlade s článkami 3 ods. 1 písm. a) oboch smerníc sa od zamestnávateľov vyžaduje, aby chránili zdravie a bezpečnosť pracovníkov tým, že zabezpečia, aby pracoviská boli navrhnuté, vybudované, vybavené, uvedené do užívania, prevádzkované a udržiavané tak, aby pracovníci

[7] Bod 2.8 časti A prílohy k smernici 92/91/EHS. Bod 1.8 časti A prílohy k smernici 92/104/EHS obsahuje podobné ustanovenia.

mohli vykonávať im pridelenú prácu bez ohrozenia ich bezpečnosti a/alebo zdravia a/alebo bezpečnosti a zdravia iných pracovníkov.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že pokiaľ ide o ochranu pred úrazmi, spoločnosti v ťažobnom priemysle dodržiavajú uvedené ustanovenia, ale zdá sa, že pokiaľ ide o možné nepriaznivé dlhodobé účinky na zdravie, existujú medzi jednotlivými členskými štátmi rozdiely. Spomínané problémy môžu súvisieť s nesprávnou polohou pri práci, starým vybavením, manuálnym narábaním s ťažkými zariadeniami alebo s nedostatočnou ochranou pred nezdravými podmienkami prostredia ako napr. nadmerne vysoká alebo nízka teplota, vlhkosť, hluk, vibrácie alebo prach. Niektoré z týchto problémov vznikajú preto, lebo modernizácia vybavenia by mohla byť príliš nákladná a/alebo v niektorých prípadoch by spôsobila praktické problémy či preto, že zainteresovaní pracovníci neboli zaškolení.

Situácia sa zdá byť vcelku pozitívna, pokiaľ ide o ťažbu prostredníctvom vrtov (smernica 92/91/EHS), kde sa zastarané vybavenie často nahrádza novým, vďaka mechanickým postupom sa zlepšujú podmienky v potenciálne nebezpečných pracoviskách a prijímajú sa opatrenia na zníženie hluku a obsahu znečisťujúcich látok.

Kvalifikácia pracovníkov

V článkoch 3 ods. 1 písm. c) oboch smerníc sa od zamestnávateľov vyžaduje, aby prijali potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, že výkonom práce spojenej s osobitným rizikom je poverený len spôsobilý personál, ktorý ju vykonáva v súlade s danými pokynmi.

V hodnotení vykonanom na mieste sa zistilo, že spoločnosti majú zvyčajne pravidlá týkajúce sa kvalifikácie požadovanej na výkon osobitných úloh.

V prípade ťažby prostredníctvom vrtov (smernica 92/104/EHS) existujú v odvetví ťažby na mori predpisy, podľa ktorých sa vyžaduje, aby pracovníci mali pre prípad potreby výkonu osobitných pracovných úloh alebo úloh v stave núdze osvedčenia o odbornej príprave. Niekoľko členských štátov a spoločností v oblasti Severného mora spolupracuje s cieľom dosiahnuť dohodu o požiadavkách na odbornú prípravu, čo uľahčí voľný pohyb pracovníkov.

RÁMČEK: Vnútroštátne orgány a sociálni partneri v ťažobnom priemysle sa vyzývajú, aby zintenzívnili svoje snahy o dosiahnutie dohody o požiadavkách na odbornú prípravu, ktoré by sa vzťahovali na pracovníkov v celej EÚ, v závislosti od rozsahu a/alebo druhu rizika. Pomoc by mohol poskytnúť Poradný výbor pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci a jeho stála pracovná skupina pre baníctvo a iný ťažobný priemysel.

Dokument o bezpečnosti a zdraví

V súlade s článkami 3 ods. 2 smerníc, ktoré majú podobné znenie, majú zamestnávatelia zabezpečiť, aby bol vypracovaný a aktualizovaný dokument o bezpečnosti a zdraví, v ktorom sa uvádza najmä, že: i) došlo k stanoveniu a posúdeniu rizík, ktorým sú pracovníci na pracoviskách vystavení, ii) sa prijali náležité opatrenia na dosiahnutie cieľov tejto smernice, a iii) projekt, prevádzka a údržba pracovísk a zariadení sú bezpečné.

Zistilo sa, že veľké spoločnosti rovnako ako aj malé a stredné podniky vo všeobecnosti vypracúvajú dokument o bezpečnosti a zdraví. Nie všetky spoločnosti mu však venujú rovnakú pozornosť a existujú značné rozdiely v dĺžke a obsahu dokumentu. Okrem toho sa zdá, že veľmi malé spoločnosti ho pravidelne neaktualizujú. Všeobecne sa dokument

o bezpečnosti a zdraví zvyčajne vzťahuje na každého v spoločnosti vrátane subdodávateľov a samostatne zárobkovo činných osôb.

Prínosy dokumentu sa všeobecne uznávajú a vďaka hodnoteniu rizík sa zabezpečuje lepšie predchádzanie pracovným úrazom a chorobám z povolania. Dotknutí pracovníci často iniciujú aktualizáciu dokumentu napríklad prostredníctvom pracovných záznamov, do ktorých zaznamenávajú riziká, s ktorými sa stretávajú. Dokumenty o bezpečnosti a zdraví si môžu vyžadovať aktualizáciu po prešetrení nehôd, po vypracovaní správ a analýz nehôd, ku ktorým takmer došlo, a po diskusiách s pracovníkmi, pri ktorých môžu predstaviť nápady na zlepšenie situácie.

Niektoré výkonné subjekty sa snažia o harmonizáciu dokumentov o bezpečnosti a zdraví napríklad prostredníctvom štandardného vzoru. Napríklad dodávatelia vo vrtnom priemysle v Severnom mori vypracovali, po porade s výkonnými subjektmi v dotknutých krajinách, v súlade so smernicou 92/91/EHS (ťažba prostredníctvom vrtov) spoločný vzor dokumentu o bezpečnosti a zdraví[8]. Vďaka tomu nebude potrebné vypracovať nové dokumenty napríklad vtedy, keď sa vrtná plošina presunie cez hranice na výkon podobných úloh (s výnimkou prípadu, že by došlo k zmene pracovných podmienok), čo uľahčí situáciu pre obidve zainteresované spoločnosti a výkonné subjekty.

Zástupcovia pracovníkov môžu zohrať v politike spoločnosti v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia dôležitú úlohu. V hodnotení vykonanom na mieste sa zistilo, že dokument o bezpečnosti a zdraví je zvyčajne prekonzultovaný so zástupcami pracovníkov, hoci nie vždy v rovnakom rozsahu. Hodnotením sa tiež ukázalo, že zástupcovia pracovníkov sa v niektorých prípadoch do istej miery zdráhajú presadiť svoj vplyv. Podľa hodnotenia dôvodom môže byť nedostatočná odborná príprava alebo nedostatok skúseností s celkovou politikou spoločnosti v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia: niektorí zástupcovia pracovníkov sú možno špecializovaní v oblasti riešenia praktických problémov, ako napr. úroveň miezd, pracovný čas a istota zamestnania, a majú menej skúseností s vytváraním kultúry prevencie v spoločnostiach.

RÁMČEK: S cieľom uľahčiť vypracovanie účinných dokumentov o bezpečnosti a zdraví a zaviesť kultúru prevencie v spoločnostiach je nutné, aby informácie boli viac praktické, najmä v prípade malých a stredných podnikov, a aby zástupcovia pracovníkov boli lepšie informovaní o význame dokumentu o bezpečnosti a zdraví.

Subdodávatelia a samostatne zárobkovo činné osoby

V článkoch 3 ods. 3 oboch smerníc, ktoré sú totožné, sa ustanovuje, že ak na tom istom pracovisku pôsobia pracovníci viacerých podnikov, každý zamestnávateľ zodpovedá za všetky záležitosti podliehajúce jeho kontrole. Okrem toho zamestnávateľ, ktorý je zodpovedný za pracovisko, je povinný koordinovať všetky opatrenia týkajúce sa ochrany zdravia a bezpečnosti pracovníkov a stanoviť ich v dokumente o bezpečnosti a zdraví.

Z hodnotenia vyplynulo, že subdodávateľstvo je na vzostupe a koordinácia práce nie je vždy uspokojivá. Spoločnosti využívajúce subdodávateľov však zvyčajne preverujú ich skúsenosti a porozumenie požiadavkám na bezpečnosť a ochranu zdravia. Všeobecný dodávateľ môže

[8] Dánsko, Nemecko, Holandsko, Nórsko a Spojené kráľovstvo.

takisto zabezpečiť povinné bezpečnostné školenie, ktoré sa aktualizuje v pravidelných intervaloch.

Zdá sa, že príležitostne problémy vznikajú v dôsledku toho, že pracovníci, ktorí sú najímaní subdodávateľmi, a to zvyčajne na časovo obmedzenú alebo sezónnu prácu, nie sú zaškolení, čo by mohlo vysvetľovať, prečo na nich pripadá taký vysoký počet pracovných úrazov. Napriek tomu sa však zdá, že v tejto oblasti je subdodávateľstvo menej problémové ako v prípade vysokorizikových odvetví ako napr. stavebný priemysel.

RÁMČEK: Vzhľadom na problémy vznikajúce v dôsledku subdodávania v ťažobnom priemysle a iných odvetviach sa Komisia v súlade so stratégiou Spoločenstva na roky 2007 až 2012 zameria na osobitné problémy spojené so subdodávateľstvom. Osvedčené postupy v tomto odvetví by mohli byť prínosom aj pre iné odvetvia a na úrovni EÚ by sa mohli presadiť prostredníctvom poradného výboru pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, jeho stálej pracovnej skupiny pre baníctvo a iný ťažobný priemysel a výboru pre sociálny dialóg na odvetvovej úrovni v ťažobnom priemysle.

Protipožiarna ochrana a záchranné akcie

V článkoch 4 a 5 oboch smerníc, ktoré sú totožné, sa ustanovujú osobitné minimálne požiadavky na ochranu pred požiarmi, výbuchmi a zdraviu škodlivým ovzduším a na únikové a záchranné prostriedky.

Uvedené požiadavky sa obvykle v praxi dodržiavajú vďaka inštalácii hasiacich prístrojov a organizácii protipožiarnych výcvikov a osobitným protipožiarnym a/alebo záchranným jednotkám. Príležitostne sa na dopravníkové pásy montujú detektory trenia, aby sa predišlo prehriatiu.

V prípade záchranných akcií sa okrem zberných miest a núdzových úkrytov často využívajú pohotovostné dopravné prostriedky (vozidlá rýchlej zdravotnej služby a vrtuľník). Skúsenosti potvrdzujú dôležitosť únikových a záchranných prostriedkov vrátane tých, ktoré využívajú záchranné jednotky, ktoré musia často pôsobiť v extrémne nebezpečných podmienkach, napr. bezprostredne po výbuchu.

Zdravotné prehliadky

Podľa článkov 8 oboch smerníc sa vyžaduje, aby boli pracovníci podrobení zdravotnej prehliadke pred tým, ako začnú vykonávať prácu v ťažobnom priemysle, a následne v pravidelných intervaloch. V smerniciach je zároveň ustanovené, že takéto opatrenia sa majú zavádzať v súlade s vnútroštátnymi predpismi a/alebo postupmi.

Zdravotné prehliadky pracovníkov sa obvykle vykonávajú v súlade s požiadavkami ustanovenými v smerniciach. Zdravotné prehliadky vykonávajú skôr pracovní než všeobecní lekári, a môžu presiahnuť rámec problematiky zdravotného stavu na účely práce v užšom zmysle a týkať sa aj kampaní proti fajčeniu a stravovacieho poradenstva. V niektorých členských štátoch je zavedené sledovanie zdravotného stavu pracovníkov na dôchodku (napr. v prípade bývalých baníkov v päťročných intervaloch).

Vynucovanie dodržiavania právnych predpisov

Vo väčšine členských štátov sú za vynucovanie dodržiavania vnútroštátnych predpisov, ktorými sa smernice transponujú, zodpovedné inšpektoráty práce. V niektorých členských

štátoch však inšpektoráty práce nevykonávajú pôsobnosť v oblasti ťažobného priemyslu, ale namiesto toho sú zriadené osobitné orgány, ktoré vykonávajú dohľad nad týmto odvetvím, a to často z dôvodu jeho pomerne veľkého významu pre hospodárstvo a osobitných rizík, ktoré sú s týmto odvetvím spojené. Vynucovacie orgány zodpovedné za dohľad nad zdravím a bezpečnosťou pracovníkov by možno mohli užitočným spôsobom koordinovať svoje činnosti a vymieňať si informácie vrátane know-how, pretože jednotlivé oddelenia sa môžu zaoberať rôznymi časťami *acquis* týkajúceho sa zdravia a bezpečnosti a nemusia mať vždy celkový prehľad. Napríklad inšpektorát práce môže dohliadať na dodržiavanie rámcovej smernice 89/391/EHS, zatiaľčo banský inšpektorát dohliada na dodržiavanie smerníc 92/91/EHS a 92/104/EHS.

Väčšie spoločnosti obvykle majú finančné a organizačné zdroje potrebné na zavedenie účinnej politiky ochrany zdravia a bezpečnosti a zvyčajne sú v pravidelnom kontakte s vynucovacími orgánmi.

RÁMČEK: V členských štátoch môže existovať niekoľko vynucovacích orgánov vykonávajúcich dohľad nad dodržiavaním právnych predpisov vzťahujúcich sa na ťažobný priemysel. Mala by sa zlepšiť vzájomná spolupráca a výmena informácií medzi týmito orgánmi v každom členskom štáte, aby boli všetky aspekty politiky ochrany zdravia a bezpečnosti riešené komplexne. V tejto súvislosti by mohol byť nápomocný Výbor vedúcich predstaviteľov inšpekcie práce[9].

6. VŠEOBECNÉ HODNOTENIE

6.1. Hlavné pozitívne účinky uvedených dvoch smerníc

Členské štáty vo svojich národných správach zdôraznili pozitívny účinok oboch smerníc na zvyšovanie informovanosti spoločností v otázkach ochrany zdravia a bezpečnosti pri práci, najmä prostredníctvom hodnotenia rizík a dokumentu o bezpečnosti a zdraví, čo podnietilo spoločnosti k tomu, aby sa prednostne zamerali na politiku ochrany zdravia a bezpečnosti a preventívnu politiku. Ustanovenia smerníc sa vnímali ako dostatočne vyčerpávajúce a všeobecné na to, aby pružne riešili riziká vyskytujúce sa v dotknutých spoločnostiach. Ďalšou zaznamenanou výhodou bolo, že minimálne požiadavky platné v celej EÚ zabránili súťaženiu medzi spoločnosťami, pokiaľ ide o normy ochrany zdravia a bezpečnosti, pretože ich museli uplatňovať všetky spoločnosti.

Jedným z dôležitých účinkov smerníc bolo to, že v spoločnostiach nastal posun ku komplexnej politike ochrany zdravia a bezpečnosti pri práci. Ustanovenia o koordinácii opatrení v oblasti ochrany zdravia a bezpečnosti na pracoviskách, kde sú prítomní pracovníci viacerých spoločností, sa takisto považujú za dôležitý pozitívny nový prvok, ktorý priniesli smernice.

Zdá sa, že zdravotné a bezpečnostné podmienky v malých a stredných podnikoch pôsobiacich v malých lomoch sa vďaka smernici 92/104/EHS (týkajúca sa baníctva) do istej miery zlepšili. Pritom sa nezdá, že by sa spoločnosti tohto druhu zaoberali touto problematikou pred prijatím smernice.

---

[9] Rozhodnutie Komisie z 12. júla 1995, ktorým sa zriaďuje Výbor vedúcich predstaviteľov inšpekcie práce (Ú. v. ES L 188, 9.8.1995, s. 11).

6.2. Hlavné problémy pri vykonávaní smerníc

Ako bolo už uvedené, vo všeobecnosti bola ocenená skutočnosť, že smernice umožňujú istú pružnosť, hoci to môže znamenať, že spoločnosti majú ťažkosti pri určovaní presných noriem požadovanej bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov a pri uplatňovaní ustanovení smerníc v praxi. Okrem toho v správe sa upozorňuje na to, že voľnosť, ktorú členským štátom poskytuje smernica 92/91/EHS, môže viesť k rozdielom v jej vykonávaní v členských štátoch, čo následne môže viesť k situáciám, kde niektoré podmienky môžu byť prijaté v jednom členskom štáte, ale nie v inom.

Zamestnávatelia uvádzajú, že v niektorých prípadoch je dokument o bezpečnosti a zdraví duplikátom dokumentov požadovaných napríklad na povolenia na ťažbu. Tento problém môže súvisieť s vykonávaním smerníc v členských štátoch a mohol by sa prípadne vyriešiť prepojením rôznych dokumentov vyžadovaných pre rôzne operácie v ťažobnom priemysle za predpokladu, že v plnej miere spĺňajú požiadavky dokumentu o bezpečnosti a zdraví.

RÁMČEK: V záujme zníženia byrokracie by členské štáty mohli zvážiť spojenie dokumentu o bezpečnosti a zdraví s inými dokumentmi vyžadovanými pre rôzne operácie v ťažobnom priemysle, aby spoločnosti nemuseli vypracúvať viacero jednotlivých dokumentov podobnej povahy.

Malé a stredné podniky majú zjavne tendenciu vnímať vykonávanie požiadaviek smernice len ako záťaž. Skôr sa zameriavajú na náklady úrazového poistenia a preventívne opatrenia a zvyknú prehliadať skryté budúce náklady, ktoré by mohli byť oveľa vyššie, ako napríklad náklady spôsobené stratou produkcie a náklady na materiály a reorganizáciu, ktorá je potrebná z dôvodu pracovných úrazov a chorôb z povolania.

Z národných správ a hodnotenia na mieste vyplýva, že zamestnávatelia v niektorých členských štátoch majú tendenciu nevykazovať všetky úrazy, ktoré by sa mali vykázať. Niekedy tak konajú z dôvodov ochrany dobrého mena spoločnosti alebo v snahe vyhnúť sa zmluvným pokutám. To znamená, že orgány nebudú mať presný obraz o situácii v príslušnom odvetví, a preto nebudú schopné docieliť zlepšenie ochrany pracovníkov. Nevykazovanie úrazov je problém, ktorý je potrebné riešiť v súvislosti so zlepšovaním spôsobu fungovania vynucovacích orgánov.

Z národných správ tiež vyplýva, že zamestnávatelia sa niekedy zdráhajú modernizovať vybavenie kvôli nákladom, a v hodnotení na mieste sa zistilo, že niektorí zamestnávatelia skôr dávajú prednosť otázkam životného prostredia pred ochranou zdravia a bezpečnosťou pracovníkov.

Zdá sa, že vynucovacie orgány často uplatňujú rovnaký prístup k malým a stredným podnikom ako k väčším firmám bez ohľadu na často obmedzené zdroje a osobitosti menších spoločností. V prípade, že by došlo k nehode, potenciálne poškodenie povesti veľkej spoločnosti v očiach verejnosti má väčší odrádzajúci účinok ako pokuta. Podľa názoru niektorých zamestnávateľov sa vynucovacie orgány zameriavajú nadmieru na bezpečnosť vybavenia, nie však dostatočne na odbornú prípravu pracovníkov (organizačné aspekty, školenia a rozvíjanie kultúry bezpečnosti).

S pracovníkmi sa obvykle konzultuje v určitých fázach prípravy a/alebo uplatňovania dokumentu o zdraví a bezpečnosti, ale v rôznej miere a nesystematicky. V smerniciach sa vyžadujú konzultácie s pracovníkmi, ale zdá sa, že táto požiadavka sa zriedkavo dodržiava.

7. POSÚDENIE ÚČINNOSTI PRÁVNYCH PREDPISOV

Je náročné preukázať existenciu objektívnej súvislosti medzi vykonávaním smerníc v ťažobnom priemysle a zlepšením situácie, pokiaľ ide o pracovné úrazy a choroby z povolania. Snahy v tomto smere komplikuje skutočnosť, že pracovné úrazy a choroby z povolania nastávajú v dôsledku mnohých iných faktorov než tých, na ktoré sa vzťahujú pravidlá stanovené smernicami.

Okrem toho úlohu zohráva aj skutočnosť, že choroby z povolania sa často diagnostikujú dlho po vystavení pracovníka rizikovému faktoru, a smernice obsahujú niekoľko nových ustanovení, kým iné ustanovenia sú zapracované do súčasných vnútroštátnych predpisov. Hodnotenie vplyvu smerníc preto nie je jednoduché.

Ako už bolo uvedené, napriek vynaloženému úsiliu je ťažobný priemysel aj naďalej vysokorizikovým odvetvím.

a) Vplyvy na situáciu v oblasti pracovných úrazov a chorôb z povolania

Ťažobný priemysel je spojený so závažnými rizikami, pokiaľ ide o pracovné úrazy. Miera výskytu[10] nehôd pri práci v odvetví výrazne prevyšuje priemer vo všetkých ostatných odvetviach činnosti: pri úrazoch vyžadujúcich si viac ako tri dni práceneschopnosti je viac ako dvojnásobná (5 500 v porovnaní s 2 500) a pri smrteľných úrazoch je viac ako päťnásobná (14 v porovnaní s 3)[11]. Zaujímavá je skutočnosť, že podľa odhadov z roku 1986[12] bola miera výskytu smrteľných úrazov v roku 1986 výrazne vyššia (100 v porovnaní so 14 v roku 2005). To znamená, že počet úrazov prudko klesol od roku 1986 do roku 2005, teda do obdobia, v ktorom nadobudli uvedené smernice účinnosť.

Zo štatistiky[13] vyplýva, že pád alebo zrútenie fyzického činiteľa (napríklad zrútenie podzemného tunela) je najčastejšou príčinou úrazov vrátane smrteľných úrazov, a to v 25 % z celkového počtu úrazov, kým na také udalosti ako požiare a výbuchy pripadá – možno neočakávane – menšie percento (t. j. menej ako 5 %). Tieto údaje sa ale týkajú *poslednej udalosti, ktorá bola odchýlením od normálneho stavu a priamo viedla k úrazu*: táto posledná udalosť ale mohla byť vyvolaná inými udalosťami, ako napríklad požiar alebo výbuch v bani, v dôsledku ktorých sa tunel zrútil. V tomto prípade sa zaznamená ako posledná udalosť len zrútenie tunela, ale pôvodnou príčinou mohol byť požiar alebo výbuch.

RÁMČEK: Stála pracovná skupina pre baníctvo a iný ťažobný priemysel by mala v otázke úrazov a ich príčin na európskej úrovni úzko spolupracovať s výborom pre sociálny dialóg na odvetvovej úrovni v ťažobnom priemysle.

---

10 Miera výskytu je podľa metodiky európskej štatistiky pracovných úrazov (ESAW) vymedzená ako počet pracovných úrazov na 100 000 pracovníkov v pracovnom pomere.

11 Zdroj: Generálne riaditeľstvo pre zamestnanosť a Eurostat „Príčiny a okolnosti pracovných úrazov v EÚ“ („Causes and circumstances of accidents at work in the EU“), obrázok 1.11, s. 25; údaje Eurostatu z európskej štatistiky pracovných úrazov a z výberového zisťovania pracovných síl z roku 2005.

12 Zdroj: P.A. Walker, ‘Mining and quarrying in the European Economic Community, the safety and health aspects’, v *Safety and health in mining and quarrying industries: Proceedings of a symposium held in Luxembourg 10 to 12 September 1986*, 1988, s. 7-8.

13 Zdroj: Údaje Eurostatu z fázy III európskej štatistiky pracovných úrazov z roku 2005.

Odvetvie ťažobného priemyslu malo zo všetkých odvetví činností zďaleka najvyššiu mieru výskytu chorôb z povolania, a to dokonca aj v porovnaní s vysokorizikovými odvetviami: v tomto odvetví bolo vykázaných 1 949 chorôb z povolania v porovnaní s 134 v stavebníctve, 41 v poľnohospodárstve a 29 v doprave. Okrem toho miera výskytu ochorení dýchacích ciest v tomto odvetví je najvyššia spomedzi všetkých odvetví činnosti[14].

Po prijatí smerníc spoločnosti začali venovať väčšiu pozornosť aspektom ochrany zdravia a bezpečnosti pri práci, zlepšili svoju organizáciu v tejto oblasti a zvýšila sa úroveň mechanizácie, čo by malo mať za následok menej pracovných úrazov a chorôb z povolania. Počet pracovných úrazov a chorôb z povolania je stále vysoký, často v dôsledku niekoľkých faktorov:

– malé a stredné podniky, ktoré ako sa zdá tvoria väčšinu spoločností v tomto odvetví, majú v porovnaní s väčšími spoločnosťami vyššiu mieru pracovných úrazov;

– zamestnávatelia v menších spoločnostiach majú často slabšie znalosti o ochrane zdravia a bezpečnosti pri práci;

– tempo práce je rýchlejšie;

– zamestnávatelia sa niekedy zameriavajú viac na produktivitu alebo životné prostredie ako na ochranu pracovníkov;

– v niektorých členských štátoch stúpa počet mladých pracovníkov a/alebo pracovníkov z radov prisťahovalcov, ktorí majú často problémy dorozumievať sa v príslušnom jazyku.

b) Vplyv na produktivitu, zamestnanosť a konkurencieschopnosť

Väčšina členských štátov neposkytla žiadne informácie o vplyve smerníc na produktivitu, zamestnanosť a konkurencieschopnosť. Niektoré členské štáty[15] sa domnievajú, že opatrenia v smerniciach podporili produktivitu a konkurencieschopnosť.

Z národných správ je zrejmé, že vykonávanie smerníc podnecuje k zlepšovaniu pracovného prostredia, čo zvyšuje atraktivitu práce v očiach pracovníkov, ako aj produktivitu. Nižšia miera výskytu úrazov znižuje absenciu v práci, ktorá okrem spôsobeného ľudského utrpenia predstavuje tiež značnú stratu pre hospodárstvo.

8. NÁVRHY NA ZLEPŠENIE

Keďže smernice sú koncipované všeobecne, navrhlo sa, aby sa vypracovali a šírili praktické usmernenia, osvedčené postupy alebo iné informácie, ktoré by jasne artikulovali povinnosti podľa smerníc.

Pokiaľ ide o dokument o bezpečnosti a zdraví, v hodnotení sa poukazuje na nutnosť vzorov pre špecifické, predovšetkým malé odvetvia, ako napr. odvetvie ťažby dekoračných kameňov v lomoch. To pomôže zlepšiť bezpečnostné a zdravotné podmienky, pretože spoločnosti to

---

14 Zdroj: Eurostat, európska štatistika chorôb z povolania z roku 2005.

15 Grécko a Portugalsko.

uľahčí prípravu dokumentu o bezpečnosti a zdraví a pomôže im nájsť spôsoby, ako posúdiť a zaviesť potrebné zlepšenia.

Pokiaľ ide o vynucovanie dodržiavania ustanovení smerníc, komunikáciu s dotknutými spoločnosťami by mohol uľahčiť odborný personál inšpekčných orgánov: návrhy by mohli byť presvedčivejšie a spoločnosti by mohli byť ochotnejšie ich vykonávať. To môže byť dôležité aj pre priemyselné odvetvia, ktoré čelia zložitým výzvam súvisiacim s ich prevádzkou. Okrem toho sa zdá, že inšpektoráty sú personálne poddimenzované, a preto napríklad nie je možné podrobiť každú spoločnosť raz za rok kontrole. Spoločnosti uvádzajú, že inšpektoráty sa často sústreďujú na odhaľovanie nedostatkov a neposkytujú žiadne návrhy na zlepšenie situácie, hoci vzhľadom na to, že smernice boli koncipované všeobecne, praktické návrhy sú potrebné. Napriek tomu je zjavné, že inšpektoráty vyvíjajú nové spôsoby vynucovania dodržiavania smernice 92/91/EHS, ktoré zahŕňajú audity osobitných aspektov ako napr. pracovný čas a záchranné operácie.

Dochádza k problémom pri presune pracovísk cez hranice, pretože rôzne členské štáty vykonávajú smernice odlišným spôsobom. V tomto ohľade Komisia zamýšľa pokračovať vo svojich snahách monitorovať súlad pri transpozícii právnych predpisov a v prípade potreby začať konania o porušení v záujme nápravy nesúladu vnútroštátnych predpisov so smernicami ES. Smernice však stanovujú minimálne požiadavky a členské štáty môžu prijať alebo zachovať prísnejšie opatrenia[16].

Tiež boli predložené návrhy v záujme ďalšej harmonizácie v tomto odvetví v celej EÚ, čím by sa podnietilo nastolenie rovnakých podmienok a uľahčil by sa cezhraničný pohyb ľudí a vybavenia. Podľa ďalšieho návrhu sa má znížiť administratívne zaťaženie, ktoré musia znášať spoločnosti kvôli tomu, ako sa smernice v členských štátoch vykonávajú alebo vynucujú. Ako súčasť prebiehajúceho akčného programu predloženého Komisiou v záujme zníženia administratívneho zaťaženia podnikov[17] sa od členských štátov vyžaduje, aby znížili zaťaženie spoločností a stanovili si v tomto smere ambiciózne ciele.

Pokiaľ ide o možné zmeny a doplnenia smernice 92/104/EHS (o baníctve) navrhlo sa:

– oddeliť ťažbu uhlia od ťažby iných nerastov, a to z dôvodu osobitných problémov v týchto dvoch odvetviach. Ďalej sa navrhlo, aby sa namiesto zmeny a doplnenia smernice poskytli praktické pokyny osobitne zamerané na jednotlivé druhy ťažobných činností;

– začleniť podrobnejšie ustanovenia o ochrane prevádzkovateľov zariadení pred rizikami nevybuchnutých výbušnín a výbušnín skrytých v hromadách kamenia, ktoré sa majú odstrániť, ustanovenia o dočasnej výstavbe bezpečnostných útočísk alebo bezpečnostných krytov v tuneloch, v ktorých sa vykonávajú prípravné alebo vývojové práce, a to do času, kým budú zriadené stále únikové cesty, a ustanovenia o vybavení vozidiel hasiacimi a samozáchrannými systémami.

Keďže tieto praktické návrhy sú technickej povahy, budú prerokované v stálej pracovnej skupine pre baníctvo a iný ťažobný priemysel, aby bolo možné posúdiť, či je potrebné vykonať technickú úpravu smernice (článok 11 smernice 92/104/EHS).

---

16 Článok 1 ods. 3 rámcovej smernice 89/391/EHS. Pozri tiež rozsudok Súdneho dvora vo veci C-84/94 *Spojené kráľovstvo/Rada* [1996] Zb. I-5755, bod 17.

17 KOM(2007) 23.

9. ZÁVERY

Hoci sa zdá, že vykonávanie oboch smerníc v príslušných 15 členských štátoch je pomerne uspokojivé a miera výskytu úrazov v odvetví ťažobného priemyslu je nižšia, počet pracovných úrazov a prípadov chorôb z povolania je neprijateľne vysoký a pracovníci v tomto odvetví sú stále vystavení veľkým rizikám.

Aby došlo k zlepšeniu tejto situácie, členské štáty sa v stratégii Spoločenstva na roky 2007 – 2012 vyzývajú, aby prijali národné stratégie, v ktorých stanovia kvantitatívne ciele na zníženie miery výskytu pracovných úrazov a chorôb z povolania, aby sa zamerali na odvetvia a spoločnosti s najhoršími výsledkami ako napr. odvetvie ťažobného priemyslu a aby sa sústredili na najčastejšie sa vyskytujúce riziká a najzraniteľnejších pracovníkov.

Zdá sa, že rovnako ako aj v iných odvetviach aj v tomto existuje zreteľný rozdiel medzi typmi spoločností: väčšie spoločnosti, najmä v odvetví ťažby pomocou vrtov, vykazujú pomerne dobré výsledky, zatiaľčo malé a stredné podniky, najmä v odvetví ťažby dekoračných kameňov v lomoch, sú podľa všetkého horšie vybavené na to, aby mohli zaviesť účinnú politiku ochrany zdravia a bezpečnosti.

Je zjavne nutné, aby spoločnosti zaradili otázky ochrany zdravia a bezpečnosti na vyššie miesto v rebríčku priorít. Okrem sociálnych/etických úvah existujú tiež dôležité finančné dôvody, pre ktoré by spoločnosti mali zaviesť politiku predchádzania úrazom a chorobám z povolania. Dobrá politika predchádzania bude nesporne finančne prínosná: spoločnostiam by sa malo pripomenúť, že nemajú zvažovať len náklady na príspevky do systému poistenia a na preventívne opatrenia, ale aj väčšmi nepriame náklady spojené s úrazmi a chorobami z povolania (napr. náklady súvisiace s náhradou pracovníka, stratou produkcie a ujmou spôsobenou negatívnym obrazom v očiach verejnosti), ktoré bývajú spravidla oveľa vyššie. Keď sa na to nazerá z takéhoto pragmatického hľadiska, investície do preventívnych opatrení sa zdajú pomerne malé a spoločnosti sú ochotnejšie vynaložiť potrebné prostriedky. Je potrebné, aby sa členské štáty viac snažili o to, aby sa spoločnosti na túto problematiku pozerali aj z tohto hľadiska.

Znalosti o ochrane zdravia a bezpečnosti by mali byť rovnomernejšie rozšírené medzi spoločnosťami rôzneho typu a veľkosti. To by mohlo byť úlohou členských štátov, ktoré by ju mohli splniť tak, že vypracujú pokyny a menším spoločnostiam poskytnú pomoc a odbornú prípravu, najmä pokiaľ ide o uplatňovanie účinnej politiky ochrany zdravia a bezpečnosti. Aby sa v tejto oblasti dosiahol pokrok mohol by sa Poradný výbor pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci a jeho stála pracovná skupina pre baníctvo a iný ťažobný priemysel[18] zaoberať najmä otázkami odbornej prípravy. Ako sa uvádza v stratégii Spoločenstva na roky 2007 – 2012, Komisia sa bude dôkladnejšie zaoberať osobitnými problémami spojenými so subdodávateľstvom. Skúsenosti so subdodávateľstvom v tomto odvetví by mohli byť využité aj v iných odvetviach. V tejto súvislosti by sa mala zohľadniť úloha ľudí a ich obmedzenia v prostredí, v ktorom v čoraz vo väčšej miere dominujú pokročilé technológie.

Komisia je toho názoru, že táto správa, ktorá je založená na informáciách poskytnutých 15 členskými krajinami, obsahuje užitočné návrhy aj pre 12 členských krajín, ktoré medzitým

---

[18] Článok 6 ods. 4 rozhodnutia Rady z 22. júla 2003, ktorým sa zriaďuje Poradný výbor pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, Ú. v. EÚ C 218, 13.9.2003, s. 1.

vstúpili do Únie. Nedávne banícke nešťastia sú dôkazom toho, že situácia si aj naďalej vyžaduje zlepšenie.

Jedným zo záverov, ktorý možno z tohto hodnotenia vyvodiť, je skutočnosť, že zástupcovia pracovníkov zohrávajú dôležitú úlohu a že je potrebné zdieľať osvedčené postupy. Európska agentúra pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci so sídlom v Bilbau by mohla byť nápomocná pri šírení osobitných, cielených informácií, najmä v členských štátoch, ktoré do EÚ vstúpili neskôr.

Niekoľko členských štátov zdôrazňuje, že zatiaľ nie je nutné meniť a doplniť smernice, pravdepodobne vďaka tomu, že smernice boli koncipované všeobecne, v dôsledku čoho sa môžu vzťahovať na širokú škálu situácií. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v tejto správe Komisia súhlasí s tvrdením, že v súčasnosti nie je nutné smernice meniť a doplniť.

Komisia vyzýva Poradný výbor pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci prostredníctvom jeho stálej pracovnej skupiny pre baníctvo a iný ťažobný priemysel, aby vyvodil závery z tohto hodnotenia.